

NIET -
ONTVANKELIJK

ONGEGROND/
AFGEWEZEN

Bedrijfsarts had burn-out nader moeten onderzoeken

Een bedrijfsarts ziet een werknemer vanwege een ziekmelding. Hij begint over lichamelijke klachten, maar zegt ook dat de huisarts hem heeft verwezen naar de Stichting Burnout. Daar is hij nog niet geweest. De bedrijfsarts doet haar werk, concludeert dat er op dat moment geen sprake is van arbeidsongeschiktheid op basis van medische beperkingen.

De man is het er niet mee eens, en doet testen bij de Stichting Burnout, de volgende dag nog. Uit de vragenlijsten – die online zijn in te vullen – was gekomen dat er sprake zou zijn van een zware burn-out. Op verzoek

neemt de bedrijfsarts contact op met de huisarts. De gegevens die ze van deze krijgt, veranderen haar oordeel niet. Dan vindt de man dat de arts contact moet opnemen met zijn behandelaar van de Stichting Burnout – waar hij nog niet geweest is. Dat vindt de arts niet nodig.

Dat begrijpt het Centraal Tuchtcollege niet. Het vindt dat de arts, zeker omdat de man eerder een burn-out had doorgemaakt, op zijn minst nader onderzoek had moeten uitvoeren. Daar valt iets voor te zeggen. Aan de andere kant: de arts heeft haar werk op het spreekuur goed gedaan, vindt het CTG.

Mogelijk had ze enige twijfel bij de betrouwbaarheid van de onlinetest, en in dat licht gezien is het begrijpelijk dat ze – na overleg met de huisarts – haar conclusie trok. Misschien riekt dit wel wat naar defensieve geneeskunde, maar in dergelijke gevallen is het verstandig om het advies van het CTG op te volgen: nieuwe informatie die zo haaks op je eigen bevindingen staat, vraagt om nader onderzoek.

Sophie Broersen, arts/journalist
mr. Anneloes Rube, adviseur gezondheidsrecht

Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg d.d. 3 oktober 2019

(ingekort door redactie Medisch Contact)

Beslissing in de zaak onder nummer C2019.087 van A, wonende te B, appellant, klager in eerste aanleg, tegen C, bedrijfsarts, werkzaam te D, verweerster in beide instanties, (...)

01

Verloop van de procedure

(...)

02

Beslissing in eerste aanleg

(...)

'2 De feiten

(...) Klager is op donderdag 30 augustus 2018 bij verweerster op

het spreekuur gekomen naar aanleiding van een ziekmelding bij zijn werkgever. Verweerster heeft daarover in haar dossier het volgende genoteerd:

“30-8-2018 su TA: (...)

Med: Hij vertelt 2 dagen geleden bij de ha geweest te zijn met diverse klachten die hij al langere tijd heeft: hij noemt ze in de volgende volgorde: (...)

-voelt zich minder fit, slaapt minder goed en begint zich moe te voelen. De huisarts zou hem verwezen hebben naar Stichting Burnout, waar hij eerder behandeld is.

Werk: ba geeft aan dat ze begrepen heeft dat hij met zijn wg in gesprek is over een vaststellingsovereenkomst. Dat klopt. Betr vindt het oneerlijk. Kon niet goed functioneren in de periode voor zijn vorige aoheid en heeft sinds herstel moeite gehad om weer aan het werk te zijn. Ba vraag waarom dan nu opeens deze ziekmelding en waarom hij zich sinds 12-3 nooit eerder gemeld heeft?

Betr geeft aan dat de ziekmelding een gevolg is van het advies van zijn advocaat. Die zei: als hij zich ziek voelt moet hij zich ziek melden.

Privé: (...)

O/ betr ziet er goed uit; doet een coherent verhaal, meldt op mijn vraag naar reden van ziekmelding als eerste het feit dat hij nog wat last heeft van zijn re elleboog, vervolgens af en toe aan het einde van de dag een koortsig gevoel en pas aan het einde meldt hij dat hij zich wat minder begint te voelen. Dit is geen logische volgorde voor iemand die een zware burn-out zegt te hebben. Hij ziet er ook niet uitgeput uit. Het gesprek verliep gemoedelijk en het affect moduleerde normaal. Normaal persoonlijk en sociaal functioneren en in control. Stemming is niet somber en moduleert. Ziekmelding heeft plaatsgevonden binnen een juridische context op advies van zijn advocaat. Ik acht geen gronden aanwezig voor een arbeidsongeschiktheid op basis van medische beperkingen.

Ba geeft aan dat ze hoort dat hij klachten heeft waar hij al langer last van heeft maar waar hij nooit hulp voor gezocht heeft maar nu op advies van zijn advocaat wel. Dat hij het niet leuk vindt dat er onderhandelingen lopen voor vso, dat snap ik. Dat kan spanningsklachten veroorzaken maar dat maakt niet dat ik hem zo vind om medische redenen.

Betr zou het op prijs stellen als ik met zijn ha (...) wil overleggen omdat die hem doorverwezen heeft naar Stichting Burnout. Dat is akkoord.

Conc: ik acht hem medisch niet zo per 3-9-2018.

Ik zal met ha overleggen en hem proberen te bellen. Tot nader order is dit mijn advies. Ik zal mijn advies naar betr per mail versturen zodat hij het gelijk met de werkgever ontvangt. Als de informatie van de huisarts geen aanleiding geeft tot aanpassingen, dan blijft dit mijn advies. Ik heb betr gewezen op de mogelijkheid om een deskundigenoordeel aan te vragen bij het UWV als hij het met mijn advies niet eens is."

Verweerster heeft na telefonisch overleg met de assistente van de huisartsenpraktijk haar verzoek om informatie, vergezeld van een machtiging van klager, verzonden naar de huisartsenpraktijk.

Klager heeft op 31 augustus 2018 een e-mail aan verweerster gestuurd, met als bijlage een foto van de medicatie die hij gebruikte (temazepam). Hij schreef verder dat hij contact had opgenomen met de Stichting Burnout en dat de uitslag van de test was dat hij hoog scoorde op de stress en somatisatie, wat volgens hem betekende dat hij een zware burn-out had. Verder vermeldde hij dat hij gekoppeld was aan een behandelaar die de maandag daarop contact met hem zou gaan opnemen. Hij stelde aan de orde dat verweerster had besloten om na een gesprek van tien minuten hem weer volledig arbeidsgeschikt te verklaren, dit terwijl hij had aangegeven 9 kg te zijn afgevallen, niet meer te kunnen koken, slapeloze nachten te hebben waarvoor hij medicatie gebruikte, grote zorgen en stress te hebben waar hij onder gebukt ging, vergeetachtig te zijn, in de war te zijn, niet meer toe te komen aan zijn hobby's, kortom geen energie te hebben, en niet eens meer te kunnen autorijden terwijl zijn examen al gepland stond. Hij verzocht verweerster contact op te nemen met de behandelaar bij Stichting Burnout.

Klager heeft verder bij e-mail van dezelfde datum verweerster nog geïnformeerd over de uitslag van de 4DKL-test en de SCL-90-R-test.

Verweerster noteerde op 31 augustus 2018 in haar dossier: "Conclusie: niet meer gereageerd. Tijdens het spreekuur waren er geen signalen van burn-out; ingevulde vragenlijsten zijn geen diagnosticum op zich."

Zij heeft haar advies verzonden aan de werkgever en aan klager. Zij heeft klager ook per e-mail daarvan op de hoogte gesteld. Op 2 september 2018 heeft klager per e-mail aan verweerster laten weten dat zijn conditie steeds meer verslechterde en dat hij een klacht had ingediend bij het medisch tuchtcollege. Hij verzocht om een second opinion door een onafhankelijke bedrijfsarts. In antwoord daarop heeft verweerster hem een link gestuurd naar de website van de landelijke pool van bedrijfsartsen voor een second opinion, met het bericht dat hij daaruit zijn keuze kon maken en dat zij daarna een verwijfsbrief aan de gekozen arts zou sturen.

Verweerster heeft op 2 september 2018 verder nog het volgende in het dossier genoteerd:

"2-9-2018 bericht van ha op verzoek van info:

De huisarts geeft mij een kopie van het medisch dossier. (...)

Conclusie: huisarts geeft feitelijk geen antwoord op mijn vraag naar diagnose. (...) Iemand geeft alleen mdw advies om zich te blijven ziek melden als het niet gaat.

Conclusie: krijgen van de huisarts geen diagnose en geen beleid. Deze informatie is geen aanleiding om mijn advies te herzien.

NB: betr heeft inmiddels gevraagd om een SO, ondanks advies voor DO."

Op 6 september 2018 heeft er een nieuwe ziekmelding plaatsgevonden. In verband met de inmiddels ingediende tuchtklacht tegen verweerster is hiervoor een andere bedrijfsarts ingeschakeld.

3 Het standpunt van klager en de klacht

Klager verwijt verweerster – zakelijk weergegeven – dat zij onzorgvuldig heeft gehandeld door te concluderen dat klager volledig arbeidsgeschikt kan worden geacht. (...)

4 Het standpunt van verweerster

Verweerster stelt zich op het standpunt dat het onderzoek en de begeleiding en behandeling zorgvuldig zijn geweest en dat de klacht daarom geen doel treft. (...)

5 De overwegingen van het college

(...)

5.2 Uit het medisch dossier blijkt dat verweerster tijdens het spreekuur op 30 augustus 2018 de gezondheidsklachten waarmee

klager was uitgevallen, heeft besproken met klager en haar onderzoek vervolgens daarop heeft gericht. Zoals verweerster in het dossier heeft vermeld, viel op dat klager als eerste melding maakte van het feit dat hij nog wat last had van zijn rechterelleboog na een val acht weken eerder, vervolgens aangaf dat hij soms aan het einde van de dag een koortsig gevoel had en als laatste vermeldde dat hij zich minder fit voelde, minder goed sliep en zich moe begon te voelen. Het college kan volgen dat verweerster dit geen logische volgorde vond voor iemand die stelt een zware burn-out te hebben. Ook kan het college volgen dat verweerster in haar verdere onderzoeksbevindingen geen aanwijzingen vond dat bij klager daadwerkelijk sprake was van een burn-out; het toestandsbeeld van klager, zoals verweerster dat in haar dossier beschreef, wees daar niet op. De (slaap)medicatie die klager voorgeschreven had gekregen en gebruikte, behoefde daar ook niet op de wijzen. De klachten waarvan klager in zijn e-mail melding maakte en de uitslag van de door klager ingevulde testen behoefde verweerster, zeker in het licht van haar verdere bevindingen, ook niet tot de conclusie te brengen dat bij klager sprake was van een burn-out.

5.3 Begrijpelijk is dat verweerster bij deze stand van zaken heeft aangenomen dat klager weliswaar spanningsklachten had vanwege de discussie met zijn werkgever over een vaststellingsovereenkomst, maar dat dit niet van dien aard was dat moest worden gezegd dat klager ten gevolge van ziekte verhinderd was zijn arbeid te verrichten. Het is dan ook niet onzorgvuldig dat verweerster voorlopig heeft geconcludeerd dat klager niet op medische gronden arbeidsongeschikt was per 3 september 2018 en de werkgever dienovereenkomstig heeft geadviseerd.

5.4 Verweerster heeft verder zorgvuldig gehandeld door op verzoek van klager informatie in te winnen bij zijn huisarts. Het college acht het zeer wel verdedigbaar dat verweerster in de informatie die zij van de huisarts ontving geen reden heeft gezien om haar conclusie en advies te herzien. Uit de opgevraagde informatie bleek immers niet dat de huisarts een diagnose had gesteld en beleid had bepaald; slechts bleek dat klager het advies was gegeven zich ziek te (blijven) melden als het niet ging. Verweerster behoefde verder niet in te gaan op het verzoek van klager om contact op te nemen met een behandelaar bij de Stichting Burnout, alleen al omdat de informatie van klager op dit punt slechts inhield dat een behandelaar de volgende maandag contact zou opnemen met hem. Van verweerster kon niet worden verwacht dat zij informatie zou inwinnen bij een behandelaar die het eerste contact met klager nog moest hebben en het uitbrengen van advies aan de werkgever daarop zou laten wachten. Verweerster heeft ten slotte correct gehandeld door haar voorlopige conclusie met klager te bespreken en hem op voorhand te informeren over de mogelijkheid om een deskundigenoordeel bij het UWV aan te vragen indien hij zich niet kon vinden in het advies. Nadat klager te kennen had gegeven dat hij een second opinion wenste, heeft verweerster daaraan ook direct haar mede-

werking verleend. Aanwijzingen dat verweerster bevooroordeeld was en daarom tot een onjuiste beoordeling is gekomen, ziet het college verder niet.

5.5 Gelet op het voorgaande is de klacht kennelijk ongegrond en dient als volgt te worden beslist.’

03

Vaststaande feiten en omstandigheden

(...)

04

Beoordeling van het beroep

(...)

4.4 In beroep is opnieuw de vraag aan de orde of de bedrijfsarts onzorgvuldig heeft gehandeld door te concluderen dat klager volledig arbeidsgeschikt kon worden geacht. Het Centraal Tuchtcollege beantwoordt die vraag bevestigend en stelt het volgende voorop.

4.5 Klager is in 2016 eerder arbeidsongeschikt geweest vanwege een burn-out. Desgevraagd heeft de bedrijfsarts ter terechtzitting verklaard dat zij hiermee bekend was en dat zij klager heeft meegemaakt op momenten dat hij er slecht aan toe was. Eind 2017 is bij klager de diagnose PTSS gesteld, waarvoor klager nog altijd onder behandeling is. Ook hiervan was de bedrijfsarts op de hoogte.

4.6 De bedrijfsarts heeft klager op 30 augustus 2018 gezien op haar spreekuur. Blijkens de aantekeningen in het dossier was het onderzoek zoals dat door de bedrijfsarts tijdens dit consult is verricht deugdelijk en kon de bedrijfsarts op dat moment en op basis van de door klager gepresenteerde klachten en door hem gegeven informatie tot de conclusie komen dat er bij klager sprake was van spanningsklachten die veroorzaakt werden door de onderhandelingen over een vaststellingsovereenkomst. (...)

4.8 Op 31 augustus 2018 heeft de bedrijfsarts haar advies (medisch niet arbeidsongeschikt per 3 september 2018) aan de werkgever van klager verzonden.

4.9 Ter terechtzitting in beroep heeft de bedrijfsarts desgevraagd verklaard dat de uitslagen van de tests zoals die op 31 augustus 2018 door klager aan haar bekend werden gemaakt niet in overeenstemming waren met de bevindingen die door haar waren opgedaan tijdens het spreekuur de dag tevoren. De uitslagen van de zogenoemde VierDimensionale KlachtenLijst (ook bekend als: 4DKL) als een in de bedrijfsgeneeskunde valide erkend instrument noch wat klager in zijn e-mails verder meldde over zijn toestand, hebben de bedrijfsarts ertoe gebracht nader onderzoek te verrichten of haar advies – dat er geen sprake was van arbeids-

ongeschiktheid – te herzien.

Dit laatste acht het Centraal Tuchtcollege niet goed te begrijpen. De weging van alle aan de bedrijfsarts bekende factoren had, mede in het licht van de voorgeschiedenis van klager, waarmee zij bekend was, haar op zijn minst aanleiding moeten geven nader onderzoek te verrichten, alvorens de werkgever van klager te adviseren. Het beroep van klager slaagt op dit punt.

Maatregel

4.10 Het Centraal Tuchtcollege acht, gelet op de ernst van het verzuim, de oplegging van een waarschuwing passend en toereikend. Redengevend daarvoor is voorts dat het aanvankelijke onderzoek door de bedrijfsarts zorgvuldig is uitgevoerd en voorts dat de bedrijfsarts niet eerder tuchtrechtelijk is veroordeeld. (...)

05

Beslissing

Het Centraal Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg

- vernietigt de beslissing waarvan beroep;

en, opnieuw recht doende:

- verklaart de klacht alsnog gegrond zoals onder 4.9 overwogen;
- legt aan de arts de maatregel van waarschuwing op; (...)

Deze beslissing is gegeven door R. Veldhuisen voorzitter, W.P.C.M. Bruinsma en T.W.H.E. Schmitz, leden-juristen, J.A.W. Dekker en M.L. van den Kieboom-de Groen, leden-beroepsgenoten, en M.D. Barendrecht-Deelen, secretaris. Uitgesproken ter openbare zitting van 3 oktober 2019. ■

web

De volledige tekst van deze uitspraak staat op medischcontact.nl/tuchtrecht. Log in, bekijk deze en eerdere uitspraken en discussieer mee.

Voor meer uitspraken zie tuchtrecht.nl.

OPVALLENDE UITSPRAKEN

● **Psychiater ziet dossier in zonder toestemming**

Een patiënt verwijt een psychiater van de crisisdienst dat zij zonder zijn toestemming zijn medisch dossier heeft ingezien. De psychiater erkent dat zij, in het kader van een vooraanmelding, het dossier inderdaad heeft ingezien. De psychiater stelt dat inzage zonder toestemming onder bepaalde omstandigheden, op grond van goed hulpverlenerschap, is toegestaan en dat op haar een zelfstandige plicht rust om de situatie van een (mogelijke) crisispatiënt zo goed mogelijk te beoordelen. Het regionaal tuchtcollege is van oordeel dat er in deze kwestie inderdaad aanleiding was om het dossier zonder toestemming in te zien en acht de klacht ongegrond. Wel merkt het college op dat ook bij bemoeizorg het uitgangspunt geldt dat er toestemming van de patiënt moet zijn alvorens het dossier wordt ingezien en dat het in het dossier moet worden aangetekend als, en waarom, er geen toestemming wordt gevraagd. Dat de psychiater dit laatste heeft nagelaten, levert echter geen tuchtrechtelijk verwijt op.

RTC Den Haag, 22 oktober 2019

● **Rapportage dermatoloog voldoet niet aan procedurele regels**

Een dermatoloog is als medisch deskundige gevraagd om een rapportage op te stellen in het kader van een civiele aansprakelijkheidsprocedure. Eiser in die procedure heeft tegen de dermatoloog een tuchtklacht ingediend, omdat het rapport volgens hem op een aantal punten tot stand is gekomen in strijd met de NVMSR-richtlijnen (Nederlandse Vereniging voor Medisch Specialistische Rapportage) en met de jurisprudentie van het Centraal Tuchtcollege. Zo zou niet zijn voldaan aan het inzage- en blokkeringsrecht en zou de dermatoloog geen hoor en wederhoor hebben toegepast. Het regionaal tuchtcollege oordeelt dat de dermatoloog inderdaad niet heeft gehandeld conform de NVMSR-richtlijn, maar dat het rapport verder wel aan de inhoudelijke vereisten voldoet. Het college legt geen maatregel op voor het niet-volgen van de procedurele vereisten van de NVMSR-richtlijn, onder meer omdat beklagde geen kennis en ervaring had op het terrein van medisch-specialistische rapportages in civiele zaken.

RTC Den Haag, 22 oktober 2019

Elke week selecteren KNMG-juristen opvallende uitspraken in het gezondheidsrecht. Een volledig overzicht kunt u vinden op medischcontact.nl/recht. Tegen uitspraken van regionale tuchtcolleges kan tot zes weken na de uitspraak nog hoger beroep worden aangetekend.

